

O nespočetné kráse těla

Jakub Smolík

O nespočetné kráse těla,
jež pro mne moje láska měla,
když hleděl jsem jí do očí,
pokládal jsem ji za anděla.
Těch jejích sametových úst,
jež vždy se při polibku chvěla,
o jejích nadrech řeknu jen,
že byla zářivá a skvělá.

Ne, podruhé už nepoznám,
tak božsky klenutého čela,
do jejích tajů vcházel jsem
nábožně jako do kostela.
Když řekla: